

колегии предизвиква решението на управителните тела на БЗНС и РСДП(о) да оттеглят поставените кандидатури и да бойкотираят изборите на 18 ноември 1945 г. Заслужава внимание тук да припомним написаното в писмото на Н. Петков от 16 септември 1947 г. до Георги Димитров (министър-председател) в тази връзка: „Днес всички съзнаваме, че това е грешка, но тогава всички ни съветваха да направим това, като вярвахме, че с това ще се предизвика министерска криза.“²⁸

На 18 ноември 1945 г. изборите за XXVI ОНС се произвеждат и в парламента попадат само партии от управляващата коалиция на Отечествения фронт (88 % от гласовете).

Отношението към тези избори ОФ опозицията изразява в изработена от нея декларация от 26 ноември 1945 г., подписана от лидерите на опозиционните партии – БЗНС „Никола Петков“, БРСДП(о) и независимите интелектуалци²⁹. В нея опозицията посочва примери на „закани и заплахи“, „насилия, арести, побоища из селата по повод кооперирането на земите“; „използване положението на политическите затворници, осъдени от Народния съд, интернирани в концентрационни лагери, и на криминалните затворници, които биват принуждавани да издават и печатат на държавни средства позиви до своите близки, роднини и приятели да гласуват за правителството, защото така ще получат свободата си и т. н.“

Обединената опозиция не приема за законни и демократични произведените на 18 ноември 1945 г. първи парламентарни избори. Такава е позицията и на САЩ и Англия, които продължават да смятат изборите и конструираното Народно събрание за незаконни.

И след изборите опозицията продължава своята политическа борба срещу Отечествения фронт и неговото правителство. Под натиска на английските и американските дипломати в края на декември 1945 г. съветското правителство се съгласява да бъде препоръчано в кабинета да бъдат включени и двама представители на опозицията, които са действително подходящи лица и са готови да работят лоялно с правителст-